

Czwartek, 13 czerwca 2013 r.

9. popiera trwające obecnie negocjacje nad układem o stowarzyszeniu UE-Azerbejdżan i potwierdza swoje stanowisko, zgodnie z którym taki układ musi zawierać klauzule i wzorce odniesienia dotyczące ochrony i promowania praw człowieka, w szczególności odnośnie do wolności środków przekazu, wolności słowa, wolności stowarzyszania się i zgromadzania się, które odzwierciedlają zasady i prawa zapisane w konstytucji Azerbejdżanu oraz zobowiązania podjęte przez Azerbejdżan w Radzie Europy i OBWE;
10. wzywa władze Azerbejdżanu, aby dostosowały przepisy dotyczące wyborów, wolności zgromadzania się, stowarzyszania się i wolności środków przekazu do międzynarodowych standardów oraz aby zadbały o pełne stosowanie tych przepisów;
11. wzywa Europejską Służbę Działań Zewnętrznych (ESDZ) do ścisłego stosowania zasady „więcej za więcej”, zwracając przy tym szczególną uwagę na integracyjne, wolne i sprawiedliwe wybory, niezawisłość sądów, demokratyczne reformy oraz podstawowe prawa i wolności, a także do jasnego określenia konsekwencji, jakie przyniesie opóźnianie tych reform;
12. wzywa władze Azerbejdżanu do nasilenia wysiłków zmierzających do zreformowania wszystkich aspektów systemu sądownictwa; dochodzeń, rozpraw, wyroków, przetrzymywania w więzieniu i składania odwołań;
13. wzywa przewodniczącego Komisji Europejskiej José Manuela Barroso, aby w trakcie planowanej wizyty prezydenta Ilhama Alijewa w Brukseli dał wyraz obawom UE dotyczącym przestrzegania praw człowieka w Azerbejdżanie, zawartym w ostatnim sprawozdaniu z postępów poczynionych przez Azerbejdżan w ramach EPS;
14. popiera prace ESDZ i wzywa delegację UE w Baku, aby w trakcie zbliżającego się cyklu wyborczego nadal zwracała szczególną uwagę na kwestie dotyczące praw człowieka, udzielała poparcia obrońcom praw człowieka poprzez uczestniczenie w wydarzeniach organizowanych przez społeczeństwo obywatelskie i występowanie w ich imieniu, uważnie monitorowała rozprawy sądowe i wspierała wolność środków przekazu, m.in. domagając się wiarygodnego transmitowania przez niezależne stacje radiowe i telewizyjne w trakcie kampanii wyborczej;
15. wzywa władze Azerbejdżanu, aby udzieliły azerbejdżańskiemu Domowi Praw Człowieka bezwarunkowego zezwolenia na ponowne otwarcie oraz aby bez dodatkowej zwłoki i bez dodatkowych obciążeń administracyjnych zarejestrowały Ośrodek Monitorowania Wyborów i Badań nad Demokracją oraz Klubu Praw Człowieka;
16. wzywa władze Azerbejdżanu do zastosowania się do wszystkich orzeczeń Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w sprawie Azerbejdżanu;
17. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Europejskiej Służbie Działań Zewnętrznych, Komisji, rządowi i parlamentowi Republiki Azerbejdżanu, Radzie Europy, OBWE i Radzie Praw Człowieka ONZ.

P7\_TA(2013)0286

## Sytuacja muzułmanów Rohingya

**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 czerwca 2013 r. w sprawie sytuacji muzułmanów Rohingya (2013/2669(RSP))**

(2016/C 065/22)

*Parlament Europejski,*

— uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Birmy/Mjanmy, w szczególności rezolucje z dnia 20 kwietnia 2012 r. <sup>(1)</sup>, 13 września 2012 r. <sup>(2)</sup> i 22 listopada 2012 r. <sup>(3)</sup>,

<sup>(1)</sup> Teksty przyjęte, P7\_TA(2012)0142.

<sup>(2)</sup> Teksty przyjęte, P7\_TA(2012)0355.

<sup>(3)</sup> Teksty przyjęte, P7\_TA(2012)0464.

**Czwartek, 13 czerwca 2013 r.**

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 maja 2013 r. w sprawie przywrócenia dostępu Republice Związku Mjanmy do ogólnych preferencji taryfowych <sup>(1)</sup>,
- uwzględniając konkluzje Rady do Spraw Zagranicznych UE w sprawie Republici Związku Mjanmy z dnia 22 kwietnia 2013 r.,
- uwzględniając oświadczenie wysokiej przedstawiciel Catherine Ashton z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie rezolucji Zgromadzenia Ogólnego ONZ z 2012 r. w sprawie sytuacji pod względem praw człowieka w Republice Związku Mjanmy,
- uwzględniając oświadczenie rzecznika wysokiej przedstawiciel Catherine Ashton z dnia 1 czerwca 2013 r. w sprawie porozumienia zawartego między rządem Mjanmy/Birmy a Organizacją Wyzwolenia Kaczinu,
- uwzględniając oświadczenie Kristaliny Georgiewej, komisarz UE ds. współpracy międzynarodowej, pomocy humanitarnej i reagowania kryzysowego, z dnia 9 sierpnia 2012 r. w sprawie sytuacji muzułmanów Rohingya,
- uwzględniając sprawozdanie końcowe delegacji Podkomisji Praw Człowieka PE do Birmy/Mjanmy, która odbyła się w dniach 3–5 kwietnia 2013 r.,
- uwzględniając zestaw podjętych przez Unię Europejską środków ograniczających określonych w decyzji Rady 2010/232/WPZiB z dnia 26 kwietnia 2010 r., a ostatnio zmienionych rozporządzeniem Rady (UE) nr 1083/2011 z dnia 27 października 2011 r.,
- uwzględniając oświadczenie rzecznika wysokiej przedstawiciel Catherine Ashton z dnia 23 marca 2013 r. w sprawie gwałtownych starć w mieście Miktila w Birmie/Mjanmie,
- uwzględniając oświadczenie rzecznika wysokiej przedstawiciel Catherine Ashton z dnia 2 kwietnia 2013 r. w sprawie doniesień o śmierci 13 dzieci w wyniku pożaru w muzułmańskiej szkole w Birmie/Mjanmie,
- uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z dnia 10 grudnia 1948 r.,
- uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych ONZ z 1966 r.,
- uwzględniając Konwencję ONZ dotyczącą statusu uchodźców z 1951 r. oraz protokół do tej konwencji z 1967 r.,
- uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Ogólnego ONZ nr 67/233 z dnia 24 grudnia 2012 r. w sprawie sytuacji pod względem praw człowieka w Republice Związku Mjanmy,
- uwzględniając apel Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców z dnia 13 listopada 2012 r. do rządów państw Azji Południowo-Wschodniej o otwarcie granic dla osób uciekających z Birmy/Mjanmy drogą morską,
- uwzględniając raport specjalnego sprawozdawcy Organizacji Narodów Zjednoczonych z dnia 6 marca 2013 r. w sprawie sytuacji pod względem praw człowieka w Republice Związku Mjanmy oraz jego oświadczenie z dnia 11 czerwca 2013 r., że „naruszenia praw człowieka,
- uwzględniając oświadczenie Aun San Suu Kyi z dnia 27 maja 2013 r. w sprawie polityki zezwalającej muzułmanom Rohingya na posiadanie najwyżej dwojga dzieci,
- uwzględniając podjętą na szczycie ASEAN w listopadzie 2011 r. decyzję o przekazaniu przewodnictwa w ASEAN w 2014 r. Republice Związku Mjanmy,
- uwzględniając sprawozdanie organizacji Human Rights Watch z dnia 22 kwietnia 2013 r. zatytułowane „All You Can Do is Pray»: Crimes Against Humanity and Ethnic Cleansing of Rohingya Muslims in Burma's Rakhine State” (Została już tylko modlitwa: Zbrodnie przeciw ludzkości i czystki etniczne wobec muzułmanów Rohingya w stanie Arakan w Birmie/Mjanmie),
- uwzględniając art. 122 ust. 5 i art. 110 ust. 4 Regulaminu,

<sup>(1)</sup> Teksty przyjęte, P7\_TA(2013)0218.

Czwartek, 13 czerwca 2013 r.

- A. mając na uwadze, że prześladowanie mniejszości Rohingya oraz przemoc wobec niej nadal przybierają na sile, przejawiając się zwłaszcza w niszczeniu mienia i miejsc kultu, masowych aresztowaniach, arbitralnych uwięzieniach, torturach, gwałtach oraz ograniczaniu swobody przemieszczania się, praw do zawierania małżeństwa i dostępu do edukacji;
- B. mając na uwadze, że przemoc na tle religijnym, która zaczęła się w stanie Arakan, nadal szerzy się w całym kraju; mając na uwadze, że w okresie od marca do maja 2013 r. zanotowano szereg antymuzułmańskich ataków w prowincji Rangun, Mandalaj i Pegu, a także w stanach Kaczin i Szan, czego wynikiem było 46 ofiar śmiertelnych i przesiedlenie ponad 14 000 osób;
- C. mając na uwadze, że przemoc na tle religijnym ogarnęła już nowy obszar w Birmie/Mjanmie, jako że w dniu 28 maja 2013 r. tłum spalił sklepy w mieście Lasho w stanie Szan, a w dniu 4 czerwca 2013 r. policja zabiła trzy kobiety Rohingya w miejscowości Parein podczas starć na tle zakwaterowania przesiedlonej mniejszości;
- D. mając na uwadze, że ponad 130 000 przesiedlonych członków grupy etnicznej Rohingya pozostaje w obozach i innych miejscach, a rząd Birmy/Mjanmy zezwolił tylko na bardzo ograniczony i niewystarczający dostęp organizacji humanitarnych do zagrożonej ludności Rohingya; mając na uwadze, że członkowie grupy Rohingya są odizolowani na obszarach o zwiększonym zagrożeniu powodziowym, w których są narażeni na opady monsunowe i cyklony; mając na uwadze, że nie mogą oni powrócić do swoich domów z uwagi na ciągle akty przemocy oraz na fakt, że ich domy zostały zniszczone lub że siły bezpieczeństwa uniemożliwiają im opuszczanie obozów, w których są przetrzymywani;
- E. mając na uwadze, że dziesiątki tysięcy członków grupy Rohingya uciekły drogą morską, aby uniknąć prześladowań, oraz że setki zginęły na zatopionych łodziach lub w wyniku zepchnięcia do morza; mając na uwadze, że według doniesień niemal 1 700 członków grupy Rohingya, którzy uciekli z Birmy/Mjanmy, jest przetrzymywanych w potwornych warunkach w tajskich ośrodkach detencyjnych dla imigrantów;
- F. mając na uwadze, że w dniu 23 kwietnia 2013 r. niezależna komisja śledcza, powołana w sierpniu 2012 r. w celu zbadania przemocy na tle religijnym w stanie Arakan, wydała sprawozdanie z zaleceniami pod kątem złagodzenia napięć, ale odmówiła uznania odrębnej tożsamości grupy Rohingya, nie zdołała wskazać sprawców naruszeń praw człowieka w trakcie zamieszek, opowiedziała się za „tymczasowym oddzieleniem” społeczności buddyjskiej i muzułmańskiej oraz zaleciła wobec muzułmanów wprowadzenie programów kontroli urodzin, co jest niedopuszczalne;
- G. mając na uwadze, że chociaż prezydent Birmy/Mjanmy Thein Sein zobowiązał się w przemówieniu z dnia 6 maja 2013 r., że rząd zagwarantuje podstawowe prawa muzułmanów w stanie Arakan, oraz podjął pewne kroki w celu zwiększenia swobód obywatelskich w kraju, dramatyczna sytuacja ludności Rohingya oraz ogólnie stosunki między grupami etnicznymi mogą potencjalnie zagrozić całemu procesowi reform w Birmie/Mjanmie; mając na uwadze, że wiarygodne niezależne sprawozdania wskazują na udział władz Birmy/Mjanmy w zbrodniach przeciw ludzkości wobec ludności Rohingya, które doprowadziły do znacznych podziałów religijnych w stanie Arakan;
- H. mając na uwadze, że rząd Birmy/Mjanmy ogłosił niedawno, iż przywróci politykę zezwalającą na posiadanie najwyżej dwojga dzieci; mając na uwadze, że działanie to zostało potępione przez Tomása Ojęę Quintanę, specjalnego sprawozdawcę ONZ ds. praw człowieka w Birmie/Mjanmie, jako dyskryminujące i represyjne wobec ludności Rohingya w stanie Arakan oraz naruszające jej podstawowe prawa człowieka, a także międzynarodowe zobowiązania Birmy/Mjanmy w zakresie praw człowieka;
- I. mając na uwadze, że wspólnota międzynarodowa wezwała rząd Birmy/Mjanmy do zmiany ustawy o obywatelstwie z 1982 r., aby zagwarantować, że członkowie grupy Rohingya nie będą już bezpaństwowcami, oraz zarządzić przyczynom wieloletniej dyskryminacji wobec ludności Rohingya;
- J. mając na uwadze, że w czerwcu 2012 r. dr Tun Aung, 65-letni lekarz i szanowany przywódca społeczności w stanie Arakan, został aresztowany i skazany na 17 lat pozbawienia wolności pod zarzutami, które – jak szeroko donoszą stowarzyszenia obrony praw człowieka, w tym Amnesty International – były umotywowane politycznie;
- K. mając na uwadze, że według sprawozdania organizacji Human Rights Watch pt. „»All You Can Do is Pray«: Crimes Against Humanity and Ethnic Cleansing of Rohingya Muslims in Burma's Rakhine State”, opublikowanego dnia 22 kwietnia 2013 r., nadużycia wobec ludności Rohingya mające miejsce w zeszłym roku z domniemanym udziałem agend państwowych noszą znamiona zbrodni przeciw ludzkości i czystek etnicznych; mając na uwadze, że w sprawozdaniu tym przedstawiono też dowody na istnienie w stanie Arakan czterech masowych grobów z 2012 r.;

**Czwartek, 13 czerwca 2013 r.**

- L. mając na uwadze, że wolność prasy i mediów, zarówno internetowych, jak i tradycyjnych, odgrywa kluczową rolę w wykrywaniu i dokumentowaniu przypadków łamania praw człowieka oraz w pociąganiu rządów do odpowiedzialności za takie działania;
- M. mając na uwadze, że zgodnie z Powszechną deklaracją praw człowieka każdy ma prawo do poszukiwania azylu, jeżeli grozi mu prześladowanie;
1. potępia poważne przypadki przemocy i łamania praw człowieka w stosunku do muzułmanów Rohingya w Birmie/Mjanmie oraz wzywa wszystkie strony, by powstrzymały się od stosowania przemocy;
  2. składa kondolencje ofiarom przemocy i bezprawnych prześladowań w Birmie/Mjanmie;
  3. docenia działania, jakie w minionym roku podjął prezydent Thein Sein i inni reformatorzy w Birmie/Mjanmie, by przeprowadzić demokratyczne reformy; ubolewa jednak, że rząd nie zdołał ochronić mniejszości Rohingya przed zorganizowanymi aktami przemocy, i wzywa go, podobnie jak całe społeczeństwo Birmy/Mjanmy, do niezwłocznych działań na rzecz położenia kresu łamaniu praw człowieka oraz do postawienia przed sądem sprawców brutalnych ataków i innych nadużyć;
  4. apeluje do rządu Birmy/Mjanmy o zagwarantowanie, że jego siły bezpieczeństwa zrobią wszystko, co w ich mocy, by chronić muzułmanów Rohingya przed aktami przemocy; wyraża głębokie zaniepokojenie z powodu doniesień o udziale członków birmańskich sił bezpieczeństwa w aktach przemocy i ponawia gorący apel o przeprowadzenie z pomocą ONZ pełnego i niezależnego śledztwa w sprawie tych doniesień;
  5. podkreśla pilną potrzebę działania w celu zapobieżenia niebezpiecznej sytuacji humanitarnej, jaka grozi w Birmie/Mjanmie wszystkim wysiedleńcom, a zwłaszcza ludności Rohingya; ponawia apel do rządu Birmy/Mjanmy, aby zapewnił agendum ONZ i humanitarnym organizacjom pozarządowym, jak również dziennikarzom i dyplomatom, nieograniczony wstęp do wszystkich rejonów kraju, w tym do stanu Arakan, i zagwarantował pełny i nieograniczony dostęp do pomocy humanitarnej wszystkim społecznościom dotkniętym konfliktem i przemocą o podłożu religijnym; wzywa władze Birmy/Mjanmy, by w trybie pilnym poprawiły warunki w obozach dla przesiedlonej ludności Rohingya;
  6. apeluje do wszystkich krajów w regionie, by wypełniły swoje międzynarodowe zobowiązania dotyczące praw uchodźców, otworzyły granice dla ubiegających się o azyl osób należących do mniejszości Rohingya i zapewniły im przynajmniej tymczasową ochronę, a zarazem wspierały rząd Birmy/Mjanmy w poszukiwaniu długoterminowych, sprawiedliwych rozwiązań eliminujących głębokie przyczyny konfliktu;
  7. wzywa rząd Tajlandii, by niezwłocznie położył kres nieludzkiemu przetrzymywaniu co najmniej 1 700 ubiegających się o azyl osób należących do mniejszości Rohingya oraz by zapewnił im dostęp do agend ONZ ds. uchodźców; ubolewa, że rząd Tajlandii nie zezwolił jak dotąd Wysokiemu Komisarzowi ONZ ds. Uchodźców na przeprowadzenie procedur ustalenia statusu uchodźcy wśród ubiegających się o azyl osób należących do mniejszości Rohingya;
  8. wzywa rząd Birmy/Mjanmy, by zezwolił na utworzenie w tym kraju biura Wysokiego Komisarza NZ ds. Praw Człowieka oraz jego oddziałów w poszczególnych prowincjach z myślą o umożliwieniu odpowiedniego monitorowania stanu poszanowania praw człowieka w kraju;
  9. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że prezydent Thein Sein złożył obietnicę, iż wszyscy sprawcy aktów przemocy będą ścigani, a także fakt, że zaangażował się on na rzecz wielokulturowego, wieloetnicznego i wielowyznaniowego społeczeństwa; wzywa prezydenta do dalszych działań na rzecz egzekwowania zasad praworządności oraz do zajęcia się głębokimi przyczynami przemocy;
  10. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że prezydent Thein Sein ogłosił w dniu 4 czerwca 2013 r., iż wszyscy więźniowie polityczni w Birmie/Mjanmie zostaną uwolnieni; przypomina swoje stanowisko, iż uwolnienie wszystkich więźniów politycznych, wśród których znajduje się dr Tun Aung, powinno nastąpić niezwłocznie i bezwarunkowo oraz że zwolnieniu temu powinno towarzyszyć przywrócenie im pełni praw i swobód;
  11. wzywa rząd, by nadal poszukiwał trwałych rozwiązań eliminujących przyczyny napięć i wdrażał te rozwiązania, co obejmuje zajęcie się problemem statusu mniejszości Rohingya; ponawia swoje wcześniejsze apele o zmianę lub uchylenie ustawy o obywatelstwie z 1982 r., by zapewnić ludności Rohingya równy dostęp do obywatelstwa Birmy/Mjanmy, co oznacza zarówno prawa, jak i obowiązki, oraz o dostosowanie zmienionej lub zastąpionej ustawy do międzynarodowych norm w dziedzinie praw człowieka i do zobowiązań, jakie nakłada na ten kraj art. 7 Konwencji o prawach dziecka ONZ;
  12. krytycznie ocenia oświadczenie, jakie wygłosił birmański minister ds. imigracji Khin Yi w dniu 11 czerwca 2013 r., wyrażając poparcie dla przywrócenia „polityki dwojga dzieci”;

Czwartek, 13 czerwca 2013 r.

13. z zadowoleniem przyjmuje niedawne oświadczenie przywódczyni opozycji Aung San Suu Kyi, w którym zaprotestowała ona przeciwko przywróceniu „polityki dwojga” dzieci w odniesieniu do ludności Rohingya, i apeluje do rządu Birmy/Mjanmy o niezwłoczne odwołanie tych przepisów oraz innych represyjnych lub dyskryminacyjnych działań politycznych, zasad, regulacji i ustaw;
  14. podkreśla znaczenie wprowadzenia zmian legislacyjnych i administracyjnych niezbędnych do zapewnienia jak najpełniejszego udziału mieszkańców Birmy/Mjanmy, w tym mniejszości, w wyborach, które odbędą się w 2014 r.;
  15. wzywa wiceprzewodniczącą/wysoką przedstawiciel do zajęcia się tą sprawą na jak najwyższym szczeblu politycznym w jej stosunkach z Birma/Mjanmą oraz innymi państwami należącymi do ASEAN;
  16. przypomina, że Unia Europejska niedawno przywróciła ogólny system preferencji (GSP) dla Birmy/Mjanmy; przypomina o warunkowym charakterze tych preferencji, uzależnionych od przestrzegania podstawowych wolności i praw człowieka; wzywa Komisję do uważnego monitorowania postępów czynionych przez władze Birmy/Mjanmy w przestrzeganiu wspomnianych warunków;
  17. zwraca się do Komisji, by przedkładając Parlamentowi i Radzie akt delegowany w sprawie przedłużenia systemu GSP dla Birmy/Mjanmy na okres po 31 grudnia 2013 r., dołączyła do niego sprawozdanie, w którym wykaże brak poważnych i systematycznych naruszeń zasad określonych w konwencjach wyszczególnionych w rozporządzeniu w sprawie GSP, ze szczególnym uwzględnieniem mniejszości Rohingya;
  18. apeluje do Komisji, aby przed sformułowaniem wniosku w sprawie wytycznych negocjacyjnych przeprowadziła skuteczną i całościową ocenę wpływu przewidywanego dwustronnego porozumienia w sprawie inwestycji na prawa człowieka oraz aby w trakcie tego procesu szczegółowo konsultowała się z Parlamentem i ze społeczeństwem obywatelskim;
  19. oczekuje, że ESDZ będzie się konsultować z Parlamentem i informować go regularnie o postępach w nawiązywaniu z Birma/Mjanmą dialogu na temat praw człowieka; zwraca się do ESDZ i do państw członkowskich o sporządzenie wykazu precyzyjnych punktów odniesienia w dziedzinie praw człowieka, na których podstawie będzie można ocenić postępy poczynione przez władze Birmy/Mjanmy w procesie reform; podkreśla, że dalszy rozwój stosunków między UE a przywódcami Birmy powinien być uzależniony od namacalnych postępów, zwłaszcza jeśli chodzi o sytuację mniejszości Rohingya;
  20. apeluje o znaczny i widoczny udział społeczeństwa obywatelskiego, w tym przedstawicieli ludności Rohingya, w pracach grupy zadaniowej UE-Birma, która ma powstać w tym roku, i uważa, że działania tej grupy powinny bazować na doświadczeniach grupy zadaniowej UE-Egipt;
  21. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Wiceprzewodniczącej Komisji/Wysokiej Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa, rządowi i parlamentom państw członkowskich, rządowi i parlamentowi Birmy/Mjanmy, Sekretarzowi Generalnemu ASEAN, Międzyrządowej Komisji ASEAN ds. Praw Człowieka, Specjalnemu Przedstawicielowi ONZ ds. Praw Człowieka w Mjanmie, Wysokiemu Komisarzowi ONZ ds. Praw człowieka, Radzie Praw Człowieka ONZ oraz rządowi i parlamentom innych państw w regionie.
-